

ficatur ad recipiendum. Minus itaque succedit cum uno alterove? At facimus sedulo. Careat successibus, opto, quisquis ab eventu facta notanda putat. Sed nimis tamen dura & rigida nec molli huic seculo accommoda est Educatio publica. Dicerem hoc ipse tecum, quisquis es, qui nobis hoc objicis, si Orbiliana etiamnum duraret periodus, nec alium jam volvi orbem cerneremus. Hæc tempora aliam nunc vitam afferunt, aliosque proinde mores postulant. Discimus cum ætate jam sapere rectius, edocti experientia confirmatiqve auctoritate cum aliorum tum in primis Joh. Crucii; Tu ne, inquit ille, *vel maxime proficiunt discipuli si amari se sentiant ab iis à quibus instituuntur: at sentiunt si severitatem docentis blando imperio & amica vi temperatam videant, & non nisi invitum ad pœnas compelli præsertim in adultiores. In offensis puerilibus nemo prudens statim immittit manum ferulæ: Mora danda. Ut in morbis secura illa pharmaca sunt, quæ paulatim sanguinem corrigunt: sic illa in Scholis disciplina, quæ molli freno ferocientes pedetentim reducit in officii gyrum. Si cui est mens tam illiberalis, ut objurgatione non corrigatur; is etiam ad plagas, ut pessima mancipia durabitur. Mibi crede, amari, coli, diligi majus imperio est; & sunt vitia, quæ sanantur efficacius tolerando, quam tollendo. Nihil est quod minus Præceptoris conveniat, quam præceps in iram effusio: nihil quod æque eum deceat, quam uaxpoſuula & suo loco indulta clementia; quam seria ad virtutem hortamenta, acres ad honorem & gloriam stimuli. Hinc veneratio & amor in Præceptorem tanquam in Parentem: hinc obsequia vel ad nutum, quæ docentis tædia solantur, quæ sudores quasi detergant &c. Sed quo ego delabor? Littus legere constitueram, & in immensum provehormare. Contraho itaque orationis meæ vela, quodque unum mihi restat, Te, quisquis es, sive LECTOR sive AUDITOR dicto die pro merito tuo colende, honorande, æsti-*

1.4. Epist.